

Jeg troede ikke at gøre fremgang nok, min begejstring blev hvert øjeblik såret, jeg læste indtil den mørke nat. Meisling mente at drive mig endnu hurtigere fremad ved idelig at prostituere mig, det gjorde mig ofte fortvivlet, jeg græd tit i min ensomhed hjemme, troede at mine velgørere havde taget fejl af mig, at jeg ikke var skikket til noget, og begyndte derfor at længes efter døden.

Jeg havde megen hang til sværmeri, dette tog mere til, jeg følte trang til at digte, skrev nogle gange enkelte udbrud ned, og var da igen fortvivlet, thi Collin ønskede det jo ikke. Jeg betragtede mig derfor selv som et slet menneske, og søgte da, at gøre bod ved dobbelt læsning.

Ene gjorde jeg tit om sommer-aftenerne små vandringer til Antvorskov Slot, kun en fløj stod endnu deraf. Murbrokker

Antvorskov Klosterruin, der ligger cirka 2,5 km syd for Slagelse. En gåtur H.C. Andersen gik på cirka en halv time. Kloret blev i 1164 grundlagt af Valdemar den Første (1131-1182), og var det første johanniterkloster i Danmark. Det havde et hospital der tog sig af de spedalske. Efter reformationen blev det, i 1536, omdannet til slot.

lå mellem de høje nælder, her sad jeg tit i måneskin og blev bange for, at munkene skulle komme og spøge, thi jeg var meget overtroisk.

På den anden side af byen var Hvilehøj, hvor sagnet fortalte 'hellig Anders' vågnede op, efter at være faldet i søvn i Jaffa ved Jerusalem. På højen stod et trækors med Kristus billedet på. Dette havde mig et fremmed, et katolsk udseende, jeg spadserede derfor tit herud, så ud over bæltet til Fyn, og havde mange underlige tanker om min fremtid, om livet og verden.

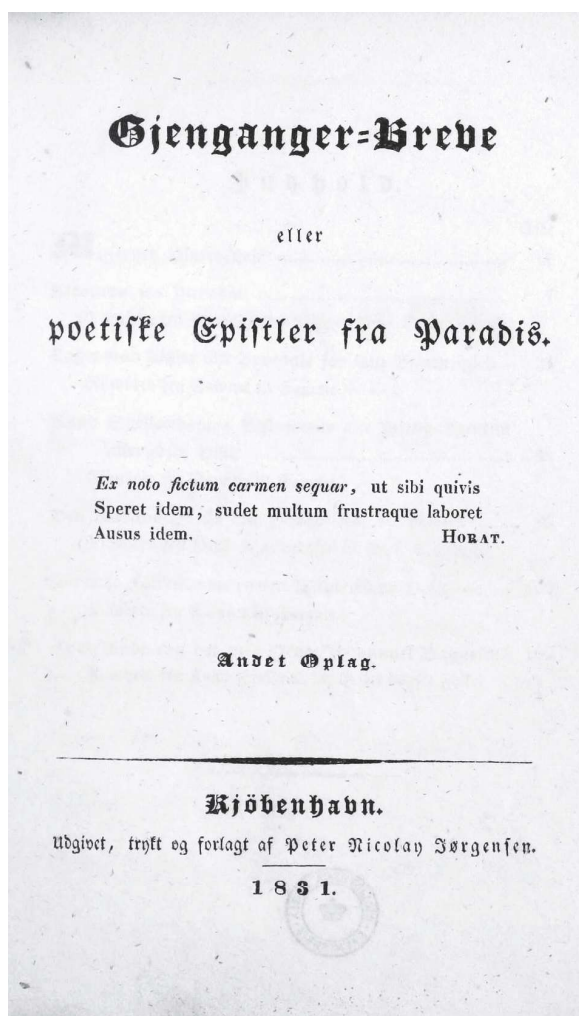
Mindst tænkte jeg da, at 'gengangeren' Hertz flere år derefter skulle – spottevis – opkalde mig efter helgenen med

Tegning af Hellig Anders-korset (af Johan Thomas Lundbye, 1818-1848). Det står cirka 3 km fra Slaglse, på højen Hvilehøj, nær ved landevejen mod Korsør. Hellig Anders (død 1205) var præst ved Hellig Peders Kirke i Slagelse. Fortællingen som H.C. Andersen nævner er en usædvanlig hændelse i forbindelse med Hellig-Anders' pilgrimsrejse til Israel. Han er i påsken alene, uden sit rejseselskab, til messe i Jaffa ved Jerusalem. På vej hjem til fods til Jerusalem tilbyder en rytter ham at ridde med; Hellig-Anders falder under ridturen i søvn, og da han vågner, er han ikke i Israel, men på højen Hvilehøj udenfor Slaglse. Denne usædvanlige beretning om hans hjemrejse fra Israel kendes fra ca. år 1250. På Hvilehøj har der fra gammel tid været rejst et krucifiks til minde om begivenheden (det er fornyet mange gange, senest i 1952).

Juristen, digteren og dramatikeren Henrik Hertz (1797-1870). Det er i digtet (eller 'rimbrevet'): 'Den magiske poesi eller paradiset's *Ars poetica*, fra hans bog: 'Gjenganger-breve eller poetiske Epistler fra Paradis' (1830), at Hertz huffer H.C. Andersen, og kalder ham 'hellig-Andersen'.

navnet 'hellig Andersen', men han kendte mig ikke bedre, end jeg kendte den salig sognepræst Anders.

Med de andre disciple stod jeg mig godt, lærerne holdt i grunden af mig, men mit humør var ikke godt. 1823 i september var hovedeksamen, mit ønske og håb var, ved denne lejlighed, at flyttes op i tredje – næstøverste – klasse, dersom dette ikke skete, syntes mig, at Collin måtte blive ked af mig, at jeg ikke duede til noget, jeg læste, som en fortvivlet, og erholdt ved eksamens slutning følgende anmærkning af Meisling i min karakterbog: